

TOVARIŠKO SREČANJE NOVO SPREJETIH ČLANOV
ZVEZE KOMUNISTOV

Nageljni v gumbnicah

Komite občinske konference ZKS Ljubljana-Center je v prostorih Gospodarskega razstavišča organiziral srečanje za tisoč članov zveze komunistov, ki so bili letos sprejeti v osnovnih organizacijah v naši občini.

Na Gospodarskem razstavišču je bilo minulo sredo vse živo. Tja so iz vse Ljubljane prihajale množice, večinoma mladine. Takoj pri vhodu so jih pričakali pionirji in pionirke in jim pripeli rdeče nageljne na prsi. Brigadirji, ki so ob gradnji Kozjanskega zaslužili tudi marsikak žulj, so prispele napotili na njihova mesta. Dvorana, okrašena in osvetljena, se je polnila.

Tak je bil prvi vtis, ki ga je obiskovalec dobil ob začetku srečanja novosprejetih članov ZK. Srečanja so se udeležili tudi dolgoletni člani ZK, zaslužni borci in družbenopolitični delavci iz časa pred in po narodnoosvobodilni vojni, člani občinske konference ZK in sekretarji osnovnih organizacij v občini Ljubljana-Center. Ze pred tem srečanjem pa so novosprejeti člani, ob sprejemu v svoji osnovni organizaciji ZK, dobili spominski knjigi »Kaj je in za kaj se bojuje zveza komunistov« in »Na poti od vizije do stvarnosti«, katerih avtorja sta Franc Setinec in Roman Albreht.

Uvodno besedo ob otvoritvi srečanja je imel Franc Popit, ki je med drugim dejal:

»Sprejem novega člana v ZK je vselej bil in ostaja tudi sedaj pomemben dogodek. Pomemben za vsakogar, ki ga zveza komunistov sprejme v svoje vrste, pomemben dogodek za organizacijo, ki člana sprejme in za celotno ZKS in ZKJ.

Komunisti se borujemo za socialistično in komunistično družbo. To pomeni, da se borujemo za osvoboditev dela in z njo vred za družbeno osvoboditev delavca...

... Komunisti pa nismo prazni sanjači, ki bi samo sanjali o lepši, boljši, pravičnejši, bogatejši, bolj humani družbi in se samo nemočno pritoževali nad obstoječo. Komunisti se neposredno borujemo in spreminjamo obstoječo družbo, si prizadevamo, da bi bila naša družba vsak dan bolj samoupravna, bolj pravična, bolj humana, bolj kulturna, bolj socialistična...

Naša socialistična revolucija je bila v tridesetih letih, od osvoboditve domovine, pa do danes, izpostavljena številnim težkim in zapletenim preizkušnjam...

... Značilnost naše revolucije je tudi, da ni hotela počivati na lovorikah zmage, da se je zavedala, da je vsaka oblast, tudi delavska, izpostavljena čerem birokracije in odtujevanja razredu, kateremu bi morala služiti. Zato je za vse povojno obdobje značilno nadaljevanje revolucije, nenehno razvijanje s širjenjem vpliva delavcev, od prvih delavskih svetov, ki smo jih uvajali pred petindvajsetimi leti do današnje nove slovenske in jugoslovanske ustave, temeljne listine delovnih ljudi, ki kot delegati upravljajo in odločajo na vseh področjih in ravneh...

... Danes lahko s ponosom ugotovimo, da je naša socialistična revolucija vse te preizkušnje ne samo uspešno pre-

mostila, ampak veliko več. Iz vsake preizkušnje posebej je izšla okrepljena, zrelejša, močnejša, vitalnejša...

... Nikomur, ne v tujini ne doma, ni uspelo, kljub številnim, neverjetno težkim in zapletenim objektivnim težavam in protislovjem, ki jih mora naša dežela na svoji razvojni poti premagovati, da bi vsadil med nas kal razdora in nas potisnil z naše samoupravne socialistične razvojne poti...

... Kakor v vseh pomembnih obdobjih naše socialistične revolucije, tako je tudi ta korak, njegov revolucionarni in človeški zven, našel odmev v slovenskem delavskem razredu in z njim povezanih slojih slovenske družbe. Odras tega odmeva je revolucionarna zagretost in polet, ki se kaže med delavci in delovnimi ljudmi, zlasti še med mlajšimi, v delu pri nadaljnji preobrazbi samoupravnih socialističnih odnosov in pri napornem delu, ki ga moramo zlasti v tem razdobju opraviti in ki terja ne samo veliko zagretost in obilo znanja, ampak tudi veliko me-ro samoodpovedovanja in žrtvovanja...

... Vsi vi, ki ste s svojim delom v družbeni stvarnosti, tam, kjer živite in delate, opozorili nase, da so vas sprejele v zvezo komunistov, ste opozorili nase predvsem s svojimi človeškimi in družbenimi vrednotami, ki so temelj in pogoj za revolucionarno dejavnost. Polagam vam na srce, da te vrednote v nadaljnji revolucionarni dejavnosti razvijate, bogatite, krepite in kalite...

... Rad bi vam vsem, ki ste stopili v ljubljanski organizaciji v zvezo komunistov, še posebej položil na srce, da ste stopili v organizacijo, ki je dala množico prvoborcev, herojev in strategov naše revolucije, ki je dala Borisa Kidriča, Toneta Tomšiča in Edvarda Kardelja, ki je dala množico predanih, nezlomljivih ljudi, v boju za revolucijo prezirajočih smrt in premagujočih nečloveške napore. Vsi ti so s svojimi dejanji prispevali ogromen delež k dosedanjim uspehom naše revolucije in iz njihovih imen in dejanj je stkano ime Ljubljane — mesta heroja.

Bodite dostojni tega. Nadaljujte to veliko in slavno tradicijo. Revolucija še ni opravila svojega poslanstva...

... Dovolite mi, da ob tej priložnosti pozdravim tudi vse novosprejete člane, ki so jih v letošnjem letu sprejele v zvezo komunistov organizacije širom Slovenije in da jim zaželimo vse to, kar sem zaželel vam, ki ste danes tukaj zbrani.

Vsem organizacijam in članom ZK, ki so se tako zavzeto angažirali pri delu na pomlajevanju in obnavljanju naše organizacije, pa moramo vsi skupaj izreči pohvalo in priznanje.

S temi besedami je tovariš Popit zaključil svoj govor.

V nadaljevanju je sledil kulturni program, v katerem so

sodelovali: Ladko Korošec, Danilo Merlak, oktet Gallus in drugi.

Drugi del programa, verjetno najpristrčnejši, pa je obsegal tako imenovani zabavni program, kjer so se vsi prisotni v neposrednem pogovoru seznanili med seboj. Med pogovori so se tkale vezi med starejšimi in dolgoletnimi člani ZK in novosprejetimi, prenašale so se ideje in izkušnje. Seveda pa ni manjkalo tudi navadne, človeške zabave, ko so se zavrteli pari ob zvokih plesnega orkestra. Višek pa je srečanje doseglo, ko so brigadirji povedli tako priljubljeno Kozaračko kolo, v katerega so se vključili vsi prisotni.

M. JAVORNIK

